WIÓRKI swawolnej WIEWIÓRKI

il. Marcelina Jarnuszkiewicz

Podobieństwo brzmieniowe w tym wypadku wcale nie jest bezpodstawne: WIÓRKI i WIEWIÓRKI z tego samego pnia pochodzą, nie drzewnego wszakże, lecz praindoeuropejskiego! Praindoeuropejski pierwiastek *u̯er- niósł znaczenie ‘rozcinać, rozszczepiać’ albo ‘zwijać się, kręcić się’. WIÓR powstał od pojedynczego rdzenia *u̯er- i pierwotnie oznaczał rezultat czynności rozcinania i/lub coś zwiniętego, skręconego, WIEWIÓRKA zaś ma w nazwie ten sam rdzeń, lecz podwojony: *u̯e(r-) u̯er-, i oznaczała najpierw po prostu ‘to co się kręci, zwija; niezwykle ruchliwe zwierzę’.